§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Udržal v. r.

Dr. Slávik v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Spina v. r.
Hůla v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

158.

Vládní nařízení ze dne 7. října 1932

o překládání do náhradní zálohy po zařadění a o přezkoušení podle § 11, odst. 2., branného zákona.

Vláda republiky Československé nařizuje podle branného zákona republiky Československé ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 53 Sb. z. a n., o ročním kontingentu branců, o náhradní záloze a o některých změnách branného zákona, a zákona ze dne 11. května 1932, č. 66 Sb. z. a n., o délce presenční služby a o některých změnách branného zákona a zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 53 Sb. z. a n.:

ČÁST I.

Překládání do náhradní zálohy po zařadění.

Čl. I.

§ 95, odst. 1., branných předpisů, vydaných vládním nařízením ze dne 15. září 1927, č. 141 Sb. z. a n., bude zníti takto:

„(1) Do náhradní zálohy se překládají branci, kteří byli původně určeni k vykonávání pravidelné presenční služby, bylo-li jim přeložení do náhradní zálohy povoleno podle ustanovení § 4 zák. č. 66/1932 Sb. z. a n. [§ 95a)], nebo je-li toho třeba k odklizení kontingentních přebytků (§ 96).“

Čl. II.

Za § 95 branných předpisů se vkládá nový paragraf tohoto znění:

„§ 95 a.

Překládání do náhradní zálohy podle zák. č. 66/1932 Sb. z. a n.

(1) Nastanou-li okolnosti, které by odůvodňovaly zařadění brance do náhradní zálohy, po jeho zařadění do branné moci s povinností k zákonité presenční službě, může branec podati řádně odůvodněnou a podle ustanovení § 88 doloženou žádost o přeložení do náhradní zálohy nejpozději do 15 dní poté, co uvedená okolnost nastala.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce platí i tehdy, když okolnosti, které by odůvodňovaly zařadění do náhradní zálohy, nastaly sice již před zařaděním do branné moci, avšak ne déle než 14 dní před ním, nemohl-li dotčený branec podati žádost o zařadění do náhradní zálohy podle ustanovení § 88, odst. 2.

(3) Žádosti podle odst. 1. a 2. podávají branci, kteří nenastoupili ještě do presenční služby, přímo u okresního úřadu, v jehož obvodu mají své trvalé bydliště. Branci, kteří již do presenční služby nastoupili, podávají tuto žádost u vojskového tělesa, u něhož konají službu; velitelství tohoto vojskového tělesa postoupí žádost ihned k projednání okresnímu úřadu, v jehož obvodu měl žadatel před nastoupením do presenční služby trvalé bydliště.

(4) Okresní úřad uvedený v předcházejícím odstavci žádost přezkoumá a doplní podle ustanovení § 90, zařídí, třeba-li, osobní prohlídku příslušníka rodiny u (dodatečné) odvodní komise a odešle žádost, je-li zároveň též domovským okresním úřadem žadatelovým, se svým dobrým zdáním domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství; nemá-li v jeho obvodu žadatel domovského práva, odešle okresní úřad místa trvalého bydliště projednanou žádost ihned domovskému okresnímu úřadu, který ji pak se svým dobrým zdáním zašle bez prodlení domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství.

(5) Je-li žádost podle souhlasného názoru domovského okresního úřadu a domovského doplňovacího okresního velitelství vyhovující, připojí ji doplňovací okresní velitelství k žádostem, které byly podle ustanovení § 93, odst. 12. a 13., uloženy zvlášť pro event. přeložení do náhradní zálohy podle ustanovení § 96, a vyřídí ji spolu s těmito žádostmi v mezích počtu, který na toto doplňovací okresní velitelství ministerstvo národní obrany přikáže z kontingentních přebytků.

(6) Je-li žádost podle souhlasného názoru

domovského okresního úřadu a domovského doplňovacího okresního velitelství anebo podle názoru jednoho z těchto úřadů nevyhovující, buď zamítnuta. To platí i o žádostech, které byly sice podle odst. 5. uznány za vyhovující, na něž se však nedostalo z počtu kontingentních přebytků ministerstvem národní obrany přikázaného.

(7) Vyřízení žádosti podle ustanovení odst. 5. a 6. je konečné a zpraví o něm žadatele domovské doplňovací okresní velitelství, a to, je-li žadatel v činné službě, prostřednictvím velitelství vojskového tělesa, u něhož koná vojenskou službu, jinak prostřednictvím okresního úřadu, v jehož obvodu má trvalé bydliště."

ČÁST II.

Přezkoušení podle § 11, odst. 2., branného zákona.

Čl. III.

Za § 58 branných předpisů se vkládá nový paragraf tohoto znění:

„§ 58 a.

Přezkoušení podle § 11, odst. 2., branného zákona ve znění § 5 zák. č. 66/1932 Sb. z. a n.

(1) Vznikne-li u okresních úřadů nebo doplňovacích okresních velitelství podezření, že v odvodním řízení, které skončilo neodvedením, nebylo šetřeno platných předpisů anebo že odvodní rozhodnutí je z jiných důvodů nesprávné, učiní o tom tyto úřady oznámení domovskému zemskému vojenskému velitelství brance, o něhož jde.

(2) Zemské vojenské velitelství, je-li toho třeba, dá věc na takové oznámení předběžně vyšetřiti a zvláště vyšetřiti (zjistiti) zdravotní stav osoby, o niž jde, ve vojenské nemocnici (důstojníkem zdravotnictva), již samo stanoví. Vyšetření zdravotního stavu ve vojenské nemocnici (důstojníkem zdravotnictva) může v těchto případech zemské vojenské velitelství nařídit i tehdy, když dotčené odvodní rozhodnutí bylo učiněno na podkladě lékařského nálezu vyžádaného odvodní komisí; zemské vojenské velitelství může také nařídit, aby nemocniční vyšetření, které je podle jeho názoru neúplné nebo k posouzení vady (choroby) nepostačující, bylo doplněno novým vyšetřením osoby, o niž jde, buď v téže nemocnici neb i v jiné vojenské nemocnici, která má potřebné speciální oddělení.

(3) Dojde-li zemské vojenské velitelství k závěru, že v odvodním řízení, jež skončilo neodvedením, nebylo šetřeno platných předpisů nebo že odvodní rozhodnutí je z jiných důvodů nesprávné, zpraví o tom domovský zemský úřad, jenž v dohodě s ním nařídí, aby osoba, jíž se to týká, byla podrobena přezkoušení; přezkoušení se nařídí též tehdy, když osoba, o niž jde, odmítne nařízené předběžné vyšetření (zjištění) svého zdravotního stavu ve vojenské nemocnici (důstojníkem zdravotnictva) anebo se k němu ve stanovené lhůtě nedostaví. Nedojde-li mezi zemským vojenským velitelstvím a zemským úřadem k dohodě, předloží zemské vojenské velitelství spisy ministerstvu národní obrany, jež o věci rozhodne v dohodě s ministerstvem vnitra.

(4) Ustanovení předcházejících dvou odstavců platí obdobně též tehdy, když k pochybnostem o správnosti odvodního řízení, jež skončilo neodvedením, dojde zemské vojenské velitelství z jiných důvodů než na oznámení podle odst. 1.

(5) Přezkoušení, o němž jednají předcházející odstavce, může býti nařízeno jen do tří let po odvodním řízení, jež skončilo neodvedením; jestliže se osoba, která byla určena v právě uvedené lhůtě k přezkoušení, k tomuto přezkoušení nedostaví, je povinna podrobiti se dodatečnému přezkoušení obdobně podle ustanovení § 62, odst. 3.

(6) Zjistí-li se, že se rozhodnutí o neodvedení dosáhlo některým soudně trestným činem, lze osobu, jíž se dotčené odvodní rozhodnutí týká, přezkoušeti až do 31. prosince roku, v němž dosáhne 50 let věku. Příslušný soud je povinen trestní rozsudek, jímž bylo prokázáno, že neodvedení bylo dosaženo soudně trestným činem, zaslati ihned, jakmile se tento rozsudek stal pravoplatným, domovskému zemskému vojenskému velitelství, jež podle ustanovení odst. 2. zařídí, čeho třeba.

(7) Zemský úřad, který podle ustanovení tohoto paragrafu nařídí přezkoušení, zařídí zároveň podle § 58, odst. 2., čeho třeba. Jinak platí o tomto přezkoušení to, co platí o přezkoušení nařízeném podle ustanovení § 41, odst. 13."

Čl. IV.

§ 60, odst. 1., branných předpisů bude zníti takto:

„(1) Přezkoušení se podrobí:

a) osoby odvodem povinné, o jejichž schopnosti byla při odvodu různá mínění (§ 41, odst. 13.);

b) osoby, které byly při odvodu uznány za neschopné, bylo-li zjištěno, že nebylo v odvod-

ním řízení šetřeno platných předpisů anebo že odvodní rozhodnutí je z jiných důvodů nesprávné (§ 58a, odst. 1. až 5.);

c) osoby, které byly při odvodu uznány za neschopné, bylo-li prokázáno trestním rozsudkem, že neodvedení bylo dosaženo některým soudně trestným činem (§ 58 a, odst. 6.).“

Čl. V.

§ 67, odst. 4., první věta, branných předpisů, bude zníti takto:

„Bylo-li přezkoušení nařízeno následkem zjištění, že neodvedení bylo přivoděno některým soudně trestným činem, hradí náklady na předvedení ten, kdo byl pravoplatně uznán vinným tímto trestným činem.“

Čl. VI.

V branných předpisech buďte škrtnuty:

1. poslední věta § 41, odst. 13.;
2. § 46, odst. 9.

ČÁST III.

Ustanovení závěrečná.

Čl. VII.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení, vztahuje se však též na dobu po 21. květnu 1932.

(2) Provésti toto nařízení se ukládá ministru národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

Udržal v. r.

Dr. **Slávik** v. r.	**Dostálek** v. r.
Dr. **Trapl** v. r.	**Bradáč** v. r.
Dr. **Dérer** v. r.	Dr. **Viškovský** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.	Dr. **Czech** v. r.
Dr. **Matoušek** v. r.	Dr. **Spina** v. r.
Hůla v. r.	Dr. **Franke** v. r.

Dr. **Šrámek** v. r.

Státní tiskárna v Praze.